

Jeg har nemlig idag, i Anledning af en Udgiftspost under Udenrigsministeriet — til hvilken Udtalelse den ærede Rigsdagsmand formodentlig sigter — sagt, at naar der var Tale om Udgifter, som vare verlende, saa skulde Thinget fra sit Standpunkt kun gaae ind paa den Sum, som efter en rimelig Calcule maatte ansees som absolut nødvendig, og ikke bevilge mere. Det, som Udvalget derimod i det her omhandlede Tilfælde har tænkt sig, det er, at der her foreligger en Lov, som bestemmer, at under en vis Forudsætning kan et vist Beløb anvendes. Naar dette er saa, og Ministeriet forlanger, at Loven skal bringes til Anvendelse, saa har Udvalget troet ikke at burde opfordre Thinget til at nægte det. Udvalget har vel erkjendt, at Forudsætningen, hvorpaa Begjæringen hviler, muligt og rimeligt ikke vil komme tilstede; men det har deri ikke seet en tilstrækkelig Grund til, at Bevillingen skulde nægtes, og Udvalget har saa meget mindre seet nogen Grund dertil, da det senere vil blive at documentere, om dette Beløb er anvendt paa hensigtsmæssig og lovhjemlet Maade.

J. A. Hansen: Jeg er enig med den ærede Minister og Ordfører i, at Sagen i sig selv ikke er af stor Bigtighed, og jeg havde derfor ikke atter taget Ordet, naar det ikke var paa Grund af et Par Vitringer, som ere faldne. Naar den ærede Minister har meent, at mit Forslag gif ud paa at omgaae en Lov, som jeg ikke synes om, saa maa jeg erklære, at jeg synes meget godt om Loven af 14de April 1852. Jeg er meget tilfreds med den; jeg stemte for den, da den var til Behandling, og glæder mig meget over den (Monrad: Men den her omhandlede Bestemmelse); saa den Bemærkning, at jeg ikke synes om Loven, er ikke rigtig. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) siger: Men „den her omhandlede Bestemmelse“ i Loven, men det var ikke den ærede Ministers Ord. Den ærede Ministers Ord vare: at jeg ikke syntes om Loven (Aa). Med Hensyn forøvrigt til hans Bemærkning i denne Henseende, da er det vel saa, at jeg under min Motivering har talt om, at dersom Rimeligheden for, at en for høiet Udgift var nødvendig, skulde blive til

Bisshed, saa kunde det see ved en Tillægsbevilling, og jeg skal i saa Henseende gjerne indrømme, at Ministeren har Ret, og at han i Henshold til Loven kan foretage en saadan Udgift uden en Tillægsbevilling; men jeg maa tillige bemærke, at denne hans Indvending ikke kan gjelde Forslaget, men kun en Vitrering i min Motivering. Forslaget selv staaer ikke dermed i Forbindelse; det gaaer ikke ud paa at stryge Lovens Bestemmelse, men kun paa at opføre en normeret Gage for Secretairerne, og overlader til Ministeren, naar han i Henshold til Loven finder Grund dertil, at tilstaae et yderligere Beløb. Altsaa, det er saa langt fra, at mit Forslag gaaer udenom Loven, at det netop forudsætter Loven. Den ærede Ordfører lod falde den Vitrering, at jeg vilde nægte den hele Bevilling, men det er vistnok en ucorrect Udtalelse af hans Mening. Mit Forslag har, som sagt, aldeles ikke dette til Hensigt.

Indenrigsministeren: Til den ærede sidste Talers Ansøgte skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg troer, at hvad enten Udgiften er hjemlet ved Lov eller ikke, bør den, naar man forudsæer den, optages i Finantsloven. Det er vel rigtigt, at, naar en Udgift ligefrem er hjemlet ved Lov, kan Ministeren uden Ansvar lade Beløbet udtælle, om det end var en Udgift, som man ikke havde tænkt paa eller taget Hensyn til ved Finantslovens Affattelse; men, naar man ved den forudsæer, at Loven kan føre til en saadan Udgift, er det ganske vist i sin Orden, at den opføres i Finantsloven. Det er jo aldeles ikke sagt, at alle de Penge, som opføres i Finantsloven skulde udgives; der paaligger Administrationen fuldkommen Regnskab for de bevilgede Summer, og for at de ere udgivne i Overensstemmelse med Finantsloven, og naar Finantsloven hensholder sig til en anden Lov, da i Overensstemmelse med denne Lov. Forvrigt skal jeg gjerne indrømme den ærede Rigsdagsmand, at jeg sagde „Loven“, men det fulgte vel af sig selv, at jeg kun tænkte paa den Deel af Loven, som vi havde for.

B. Scholer: Hvorvel jeg ikke kan nægte, at der kunne synes nogen Grund til at indskrænke det, som er tilstaaet Landhuushold-